109 3. YIL 2 MART 1966 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ

Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:

ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Basın Han 19. İstanbul.

İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kaşma. Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

SİNEMA

Alain Delon Kazandı...

Maurice Chevalier'in hayatını beyaz perdede canlandırmak için Alain Melon ile Sacha Distel yarışıyorlardı. Zafer nihayet Delon'un oldu. Alain Delon, pek yakında ünlü şarkıcı Chevalier'nin hayatının filminde başrolü oynayacak. Geçenlerde bazı gazetelerin «Alain Delon bir otomobil kazasında öldü...» diye manşet atmaları aktörün hayranlarını deliye çevirdi. Fakat kısa zamanda ölen şahsın sadece isminin Alain Delon olduğu; aktörün hayatta ve sapasağlam bulunduğu anlaşıldı. İsim benzerliğinden ileri gelen bu yanlışlık Alain Delon'un binlerce hayranına saatlerce gözyaşı döktürdü...

Charleton Heston'un Anlattıkları

Avrupada «Hartum» filmini çevirdikten sonra Hollywood'a dönen Charleton Heston gazetecilere şunları anlattı:

— Son bir sene zarfında dolaşmadığım yer kalmadı. Nijeryaya, Amerikanın iyi niyet elçisi olarak resmi bir ziyaret yaptım. 3 kere Londraya, bir kere de Mısır'a gittim. Şimdi New York'da sahneye çıkıp «Her Mevsimin Adamı» piyesinde oynayacak; sonra askerleri eğlendirmek için Vietnama gideceğim. Bana hep (boş zamanlarımda ne yaptığımı) sorarlar. Ben ne dansetmek; ne şarkı söylemek; ne de fıkra anlatmak bilirim. Tek eğlencem klâsik eserleri tekrar tekrar okumaktır.»

Sophia Loren Sırlarını Anlatıyor...

SAADETİN REÇETESİ : Sophia Loren: «Kadınların mes'ut olabilmesi için erkeklerine kayıtsız şartsız itaat etmeleri gerektiğine inanıyorum... Ben böyle hareket ettiğim için mes'udum.»

«Boyum 1.74 tür. Göğsüm ve kalçam 90 santim, belim ise 60 santimdir. Şişmalamamak için spor yapmam. Zaten jimnastik hareketlerinden hiç hoşlanmam. Fırsat buldukça uzun yürüyüşler yapar; villâmın bahçesinde bisikletle dolaşırım. Boğazıma çok düşkün olduğum için hiç rejim yapmam. Zaten bünyem şişmanlamaya müsait değildir. Annem de çok yemek yediği halde vücudu genç kızları kıskandıracak kadar mütenasiptir.

Saçlarıma gelince. Berbere sadece kestirmek için giderim. Muayyen bir şampuanım yoktur. Elime ne geçerse, saçlarımı onunla yıkarım.

Cildimde hiç sivilce yoktur. Bu yüzden güzellik enstitülerinin müdavimi değilim.

Daima taze kalabilmek için her gece en az 10 saat uyurum. Fakat benim hep neşeli görünmemin sebebi bu uyku değildir. Ben mutlu, çok mutlu bir kadınım... Sabahları neşe içinde uyanırım. Hayatta her arzusuna sahip olmuş bir kadının neşesi, en müessir güzellik maskelerinden bile daha çok tesir eder cazibesine... En acı anlarda bile olayları tevekkülle karşılamayı bilir, hiçbir şeyi kendime dert etmem. Saadetimin sırrı aile hayatımın tam bir huzur içinde olmasıdır. Carlo Ponti ile çok iyi anlaşırız. O da her erkek gibi bazen eve yorgun, sinirli gelir; çatacak yer arar. Böyle günlerde ben onu sinirlendirecek bir şey yapmamak için köşeme çekilip; sessizce otururum. Ve onun her ortaya attığı fikre iştirak ederim. Benim bu sükûnetim karşısında Carlo'nun da asabiyeti çabuk geçer. Ben kadınların mesut olabilmeleri için erkeklerine kayıtsız şartsız itaat etmeleri lâzım geldiğine kaniyim.»

— Vay Philip, sen misin? Okulda kopya çektiğimi öğretmene haber veren arkadaşım ha!?... Bak büyüdüm, ne oldum, gördün mü?.

BİR İSKOÇYALI FIKRASI

İskoçyalının biri hemşerisi bir kızla evlenmişti. Beraber balayı seyahatine çıktılar. Londra'da trenden indiler. Ellerinde bavulları, garın önünde durdular. Koca sordu :

— Sevgilim, sen otobüsle taksi arasında ne fark vardır, biliyor musun?

Gelin, «Hayır,» diye cevap verdi.

— Pekâlâ. Gel öyleyse otobüse binelim seninle.

— Bana evlilik hakkında bir sürü bilgi verdin, fakat bunu nasıl kullanacağımı anlatmadın anne!

YARDIMSEVERLİK

İki yamyam Afrika'nın balta girmemiş ormanlarından birinde karşılıklı dertleşiyordu. Biri ;

— Şu karımı ne halt edeceğimi bilemiyorum, dedi.

— İstersen yemek tarifi kitabımı vereyim sana, olur mu?

KABAHAT

İki arkadaş yolda karşılaşırlar. Ve her zamanki gibi biri sorar :

— Ne var ne yok bakalım?

— Sorma, işler kötü.

— Hayrola, neymiş kötü olan?

— Nişanlıma karşı bir kabahat ettim.

— Öldürdün mü yoksa kızı?

— Yok canım.

— Başkasını mı çekiştirdin?

— Hayır.

— Münakaşa mı ettin?

— Ne münasebet.

— Peki ne oldu be?

— Evlendim canım, evlendim.

MİZAH

YANLIŞ HESAP

Amca pek sevdiği yeğeni Can'ı ziyarete gelmişti. Can da o yıl okula yeni başlamıştı. Amca sordu :

— Söyle bakalım, iki iki daha ne eder?

— Dört, dedi Can.

Amcası «Aferim» dedi ve çıkarıp Can'a 4 lira verdi. Can paraları cebine indirdikten sonra, acı acı başını salladı.

— Yazık, bilseydim beş derdim be.

ALDATMACA

Davut'ların papağanı ölmüştü. Babası kuşu bahçeye gömmeye karar verdi. Kuşun ölüsünü boş bir puro kutusunun içine yerleştirdi. Oğlunun önünde bahçede bir çukur kazmaya başladı. Oğlu sordu :

— Baba, kuş şimdi cennete mi gidecek?

— Elbette.

Oğlu başladı için için gülmeye. Bu sefer babası merak edip, «Neden gülüyorsun?» diye sordu.

— Aklıma cennetin bekçisi melek geldi de ondan. Puro diye heveslenip kutuyu açacak, bir de bakacak ki...

5 YOLCU

— 5 —

DEIRDRE, hâlâ aynı yerde duruyordu. Yüzü bembeyaz olmasına rağmen gayet sakindi. Anormal derecede sakin. Belki de müthiş bir şok geçiriyordu. Fakat gözleri, biraz irileşmiş olmakla beraber, her zamanki gibiydi. Jim'e, genç adamı şaşırtan bir emniyetle bakıyordu.

Mimar, «Anlıyamıyorum,» diye mırıldandı. «Efsaneye göre bir kurt adam ancak gümüş kurşunlarla öldürülebilir. Bu kurtun üzerine tam altı el ateş ettim. Altı gümüş kurşun...»

— «Bunları mı kastediyorsunuz?»

Deirdre, usulca yumruğunu ileri doğru uzattı. Sonra da ağır ağır elini açtı. Avucunda altı tane gümüş kurşun vardı. Bunları mahsus yere attı. «Tabacanızdaki kurşunları değiştirdim.»

Jim, sersemlemiş, donmuş kalmıştı. Konuşmak istedi fakat boğazından hafif bir ses yükseldi, işte o kadar.

Deirdre, Jim'in kısa bir zamanda alışıp, sevdiği, o tatlı, düşünceli sesiyle, «Anlıyacağınız,» dedi. «Zamanla Cosmo Walder efsanesi biraz değişmiş. Aile ananeleri böyledir. Nesilden nesile geçerken bazı değişiklikler olur. Aslında hikâye şöyle: Cosmo Walder, kendisini öldüren adamın ailesinden biri tabutta yerini aldığı zaman, insan şekline girecek. Yoksa, evin sahibi değil. Hayır, efendim. Ona ait olan bu yerleri elinden alan hırsızın torunlarından biri tabuta girdiği zaman...»

Jim, çıldırmak üzere olduğunu hissetti. Oda fırıl fırıl dönüyordu sanki. Genç mimar, kendini toplamağa çalışarak, gözlerini kırpıştırdı. Mantığını kullandığı takdirde, muhakkak ki gözleri açık olarak gördüğü bu kâbusun tesirinden de kurtulacaktı. Bu sözleri Deirdre söylemiş olamazdı. Kadın ona doğru ağır ağır, yüzünde âdeta aç gözlüce bir ifadeyle de gelemezdi.

Deirdre, elini göğsüne koyarak, korkunç bir şekilde güldü. «Sadık bir kadın, *kocasının* canlanması için elinden gelen her şeyi yapar. Öyle değil mi, Mr. Dawson? Üstelik tam iki yüz sene beklemişse... Tam iki yüz sene...»

Jim, salonun kapısının arkasında çarpılarak kapandığını duydu. Telâşla döndü. Kapının arkasından acaip bir homurtu aksetti. Belki de kurt adam dışarıda gülüyordu. Tuzağa düşmüştü o. Kurtulmak, insan kılığına girmek için kendisine ihtiyacı olan o korkunç mahlûkun hazırladığı tuzağa. O mahlûkun ve dişisinin tuzağına.

O mahlûkun dişisi... Jim, Deirdre'nin adımlarının sıklaşmış olduğunu duymaktan ziyade, hissetti. Döndü. Kadın ona iyice sokulmuştu. Yüzü değişmeğe başlıyordu. Jim'in gözlerinin önünde Deirdre'nin çehresi karardı, kabalaştı. Yanaklarından tüyler fışkırmağa başladı. Tebessümü genişleyip, yayıldı. Dişleri bir kadın dişi değildi artık. Bir kurta yakışacak, kocaman, sivri, keskin ve ıslak şeylerdi bunlar.

Jim, geriledi. Fakat kaçabilecek bir yer yoktu. İki düşmanının arasında kalmıştı. Onun ölümünü uzun zamandanberi bekleyen korkun içi düşmanın.

Deirdre'nin o hayvanî suratı iyice yaklaştı. Kadın, zaferle uluyup duruyordu. Jim, gerileyip, kapıya dayandı. Ağzından salyaları akan o korkunç mahlûk sokuldu sokuldu. Gözleri ateş saçıyordu. Pençesini uzattı. Dişlerini genç adamın boynuna geçirdi...

ÜÇ

DÖRDÜNCÜ kâğıt, çantanın üzerinde yatıyordu. Büyücünün kâğıdıydı bu. İskambilde bir kadınla, acaip şekilli bir hayvan vardı. Bill Rogers, buna uzun uzun baktıktan sonra Jim Dawson'a bir göz attı. Dawson'un yüzü bembeyaz kesilmişti. Genç adam, sanki kompartımanın ortasında duran bir şeyden kaçmağa çalışıyormuş gibi iyice gerilemişti.

Sonra başını salladı. Kendisini toplamıştı anlaşılan. Zira, derin bir nefes alarak, sanki kendisini emniyette hissetmeğe çalışıyormuş gibi iyice gerilemişti.

Sonra başını salladı. Kendisini emniyette hissetmeğe çalışıyormuş gibi yol arkadaşlarına teker teker baktı. Bill Rogers, «Acaba ne gördü?» diye düşündü. «Veya ne gördüğünü sandı?»

Dr. Schreck, kâğıtları açarken, Jim Dawson bir iki dakika gözlerini kapamış ve hiç kımıldamadan oturmuştu. Kompartmana da derin bir sessizlik çökmüştü. Yolcuların hiç

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

biri de konuşmamıştı. Sonra Dawson gözlerini açmıştı. Hem de sadece kendisinin gördüğü bir hayale bakarmış gibi hayret ve dehşetle... O derin sükûtta dışarının sesleri kompartmana doluşmuştu.

Jim Dawson, tekrar derin bir nefes aldıktan sonra dudaklarını yaladı. «Yani... bu... bu hâdisenin beniş başıma geleceğini mi anlatmağa çalışıyorsunuz?»

Schreck, «Şimdi nereye gidiyorsunuz?» diye sordu.

— «Bradley'e.»

— «Ondan sonra?»

— «Bilmiyorum. Edinburgh'daki büroya dönmedikçe, nereye gideceğimi söyleyemem. Zira bunu o zaman öğreneceğim.»

Schreck, «Fakat size Unga adasına gideceğinizi söyledikleri takdirde, buna hiç şaşmayacaksınız, öyle değil mi?»

Jim Dawson, yaşlı adama nefrete benzeyen bir hisle baktı. Fakat Schreck, buna aldırmadı bile.

Bill Rogers, öne doğru eğildi. «Siz, beşinci kartın kaderinizi nasıl değiştirebileceğinizi gösterdiğinden bahsetmiştiniz, sanırım.»

— «Evet. Eğer bunu değiştirmek kabilse...»

Jim Dawson, heyecanla bağırdı. «Sahi, öyle söylemiştiniz. O halde beşinci kâğıdı da açın.»

Dr. Schreck, ellerini iskambil destesine doğru uzatmıştı. Beşinci kâğıdı, bunu sadece kendisinin görebileceği bir şekilde çekti. İskambile bir göz attı ve kaşları çatıldı.

— «E? Kâğıtta ne var?»

Schreck, «Hiç bir şey yok,» diye cevap verdi.

Kâğıdı, desteye sokarak, diğerlerini de topladı.

Jim Dawson, bağırdı. «Söylerin! Kâğıtta ne vardı?»

Gazetesin arkasına saklanmış olan ukala tavırlı adam, yine istihkarla bir şeyler homurdandı. Bill Rogers, adamı bir yerde görmüş olduğundan emindi. Galiba onu televizyonda seyretmişti. Adam komedyen miydi ne? Fakat şu anda komik değil, sadece kabaydı.

— «O kadar saf olmayın canım. Bunun da oyunun bir kısmı olduğunu anlamadınız mı?» Ukala tavırlı adam, gazetesini biraz indirmişti.

Schreck, sakin sakin sordu. «Hangi o y u n u n Mr. Marsh?»

Franklyn Marsh, irkildi. Dr. Schreck'in kendisine adıyla hitap etmesi onu şaşırtmıştı. Sonra omuzunu silkerek, homurdandı. «Buradakilere oynamağa çalıştığınız oyunun.»

Yanda oturan Amerikalı, «Adının hakikaten Marsh mı?» diye sordu.

— «Onun bunu bilmesi sizi şaşırtmasın. Emin olun bunun sihirle, büyüyle hiç alâkası yok.»

Konuşmaya karışmak istermiş gibi olduğu yerde kıpır kıpır kıpırdanan genç trompetçi, «Evet ama,» dedi. «Bunu nasıl bildi?»

Bill Rogers, «Belki çantasının üzerinde adı yazılıdır,» diye mırıldanarak, başını çevirdi. Raftaki bavullardan sallanan etiketlere bakmağa çalıştı.

Franklyn Marsh, kendini beğenmiş bir tavırla başını salladı. «Bu öyle esrarengiz bir mesele değil. Çok kimse sanat kritiği Franklyn Marsh'ı tanır. Dolandırıcılar da böyle kimseler hakkında malûmat toplamağa çalışırlar.»

Adı Riff Railey olan trompetçi kısaca, «Ben adınızı bile duymadım,» dedi.

Franklyn Marsh, onu buz gibi bakışlarla süzdü. Sonra da tekrar gazetesinin arkasına saklandı. Bill Rogers, Neyse ki gazetede okunacak bir sürü yazı var,» diye düşündü.

Şimdi kompartımana sıkıntılı bir sessizlik çökmüştü. Artık hiç biri de gözlerini iskambillerden ayıramıyorlardı. Kâğıtlar görünüşte pek zararsızdılar ama Schreck'e göre tehlikeli şeylerdi bunlar.

Fakat... acaba bu iskambiller her zaman tehlikeli miydiler? Netice de iyi şans ve kötü şans diye bir şey vardı. Belki bu Jim Dawson adlı gencin kaderi fenaydı! Ama bu kompartmandakilerin hepsinin de kötü şeylerle karşılaşacağına delâlet etmezdi. Bill Schreck'e istikbali sormak istiyordu. Şu bir kaç haftanın gayet güzel geçeceğini biliyordu da ondan. Karısı Ann ve kızı Mary'le tatile gideceklerdi. Başlarına kötü bir şey gelmezdi. Belki sadece araba bozulur veya Mary dondurmayı fazla kaçırırdı. Belki de hava bozardı. Bill, yola çıkmadan evvel meteoroloji haberlerini yakından takip etmeğe karar vermişti. Ann'in ise kadın mecmualarındaki yıldız fallarını okuyacağı muhakkaktı. Tabiî bunların hepsi de birbirine zıt iddialarda bulunacaklardı. Acaba bu arada Tarot iskambilleri ne gösterecekti? Bunu öğrenmeğe değerdi doğrusu.

— «Dr. Schreck, kabilse benim kaderimi de söylemenizi istiyorum.»

Dr. Schreck, bir an onu bakışlarıyla tarttı. Sonra da kadere boyun eğermiş gibi bir tavırla başını salladı. «Pekâlâ.»

Desteyi uzattı. Bill, buna üç defa vurdu. Schreck, kâğıtları karıştırdı. İskambiller, Bill'in daha önce de farkettiği gibi âdeta kendi başlarına kaymağa başladılar. Adam, ani bir korku hissetti. Az kalsın, «Vaz geçtim,» diye bağıracaktı. Fakat kâğıtların ritmik hareketinde insanı âdeta büyüleyen bir şeyler vardı. Sanki onlara mani olmak imkânsızdı.

Schreck, mırıldandı. «Sıra sizin kaderinizde...».

Birinci kâğıdı, çantasının üzerine koydu. Bu bir palyaçoyu gösteriyordu. Yanında köpeğiyle yolculuktan dönen bir palyaçoyu.

Schreck, bir an duraklad. Sonra, «Yakında tatile gideceksiniz,» dedi.

Bill, diğerlerine baktı. Bir an genç trompetçi Riff Railey'le göz göze geldiler. Bill, usulca göz kırptı. Şimdi bu bunağı mat edecekti.

Sordu. «Yalnız başıma mı?»

Schreck, cevap verdi. «Hayır. Karınız ve kızınızla.»

Bill'in ensesinde buzdan parmaklar dolaştı sanki. Sonra bu parmaklar sırtından aşağıya indi. «Nasıl anladınız?»

Franklyn Marsh, diğerlerinin dikkatini çekmek için ga-

zetesini hışırdattı. Kompartmandakiler kendisine doğru dönünce de yorgun bir tavırla rafı işaret etti. Paketten başı çıkmış olan bebek sanki onlara bakıyordu.

Schreck, birinci kartı gösterdi. «Yanınızda köpeğiniz de olacak tabiî.»

Bill, neşeyle güldü. «Evet.»

Her halde hepsi Bradley'de, istasyona gelerek kendisini karşılayacaklardı. O zaman hem Schreck, hem de diğerleri yaşlı adamın tahminlerinin doğru çıktığını göreceklerdi. Ann'a bu hâdiseden bahsettiği zama karısı çok heyecanlanacaktı. O böyle şeylere pek meraklıydı. Bill, Ann'in, «Bak, gördün mü?» dediğini duyar gibiydi. Fakat Bill, «Neyi gördüm mü?» diye sorunca da muhakkak bir cevap bulamıyacaktı.

— «Tatilinizden döndüğünüz zaman ise...» Schreck, çantasının üzerine üç kâğıt daha dizdi. Bunlardan birinde acaip bir şekilde bükülüp kıvrılmış bir şeyle uğraşan bir jonglör, ikincisinde, bir sarmaşıktan sarkan asılmış bir adam ve üçüncüsünde de güneş vardı.

Bill, gözlerini güneşten alamadı. Çocukken, ona, «Güneşe bakma,» diye ihtar ettiklerini hatırlıyordu. «Güneş gözlüğün olsa bile bakma.» Tabiî Bill, her şeye rağmen bunu yapmış ve o zaman gözlerinin ağrıdığını farketmişti. Şimdi bile bu kâğıttaki güneşin ışığı âdeta gözlerini alıyordu. İnsan bunun bir kâğıdın üzerine yapılmış bir resim olduğuna bir türlü inanamıyordu. Güneş o kadar parlak, o kadar sıcaktı ki...

Bill, âdeta bir rüyaya daldı. Kâh, macera kendi başından geçiyor, kâh hâdiselere seyirci kalıyordu. Bazan, mücadele ediyor, bazan sakin sakin bakıyordu. Zaman zaman işe karışmağa çalışıyor, fakat o zaman da kuvvetinin kesildiğini hissediyordu. Zira, bir sarmaşığın filizleri, kollarına, bacaklarına sarılıyor, onun aciz içinde kıvranarak sevdiklerinin tehlikeye düşmelerini, korkunç işkenceleri seyretmesine sebep oluyordu.

Genç adam, atılmak istiyor, bunu yapamıyor... bağırmak istiyor, sesi çıkmıyordu...

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Bill, derin bir nefes aldı. «Haykıran ben değilim. Bu sarmaşık... Tabiî bu şeye sarmaşık denilebilirse. Çapayı indirdiğim zaman âdeta ıstırapla bağırdı. Üstelik çapa üzerinde en ufak bir iz de bırakmadı.» Bir an düşündükten sonra, «Bana bahçe makasını getirir misin, Ann?» dedi...

KILIÇLARIN GÖLGESİNDE

Karaoğlan, Emircan'ı esir tüccarlarının elinden kurtarır. Beraberce bir şar'a gelirler. Niyetleri; yollarına devam edebilmek için at temin edebilmektir. Fakat Kont Pedralba'nın bu şar'da olduğunu duyunca, harekete geçerler.

DÖRT

DOĞRUSU fevkalâde bir tatil geçirmişlerdi. Meteoroloji uzmanları havanın iyi olacağını söylemişler ve bu sözleri de doğru çıkmıştı. Mary, sarı buklelerinin pırıltısını büsbütün ortaya koyacak bir şekilde yanmıştı. Hem bu sene omuzları su toplamadan yapmıştı bunu. Üstelik kız, yaramazlık da etmemişti. Sekizine bastığı için ancak yedi yaşındakilerin arsızlık ve yaramazlık ettiğini düşünüyordu. Böylece Bill'le Ann de bir hayli rahat etmişlerdi. Çok eğlenmişlerdi. Artık evlerine döndükleri için de çok memnundular.

Mary, seke seke evin ön kapısına doğru gitti. Köpek Rusty de havlayarak yanında koşuyordu. Mary, deniz kıyısını ve oradaki eğlenceli günleri unutmuştu bile. Şimdi oyuncak tiyatrosu ve bebek eviyle neler yapacağını düşünüyordu.

Bill, Ann'e baktı. Genç kadın, elideki çantayı bırakarak, usulca Bill' in kolunu sıktı. Adam da duraklıyarak, onu öptü.

Genç kadın, «Harikulâde bir insansın,» diye mırıldandı.

Bill, güldü. «Daima böyle düşünmeğe çalış.»

Evin ön kapısına eriştikleri zaman, başları güneşten iyice kızmıştı. Bill, «Güneş sahilden buraya kadar bizimle birlikte geldi,» düşündü. «Şimdi de evimize girmemizi bekliyor.» Romantikçe bir düşünceydi bu tabiî. Fakat adam, güneşten sersemlemişti, hayatından memnundu. Romantikliği üstündeydi. Böyle düşünmemesi için de bir sebep yoktu.

Evet... İnsanın evine dönmesi çok hoş oluyordu.

Anahtarlarını çıkarırken, Ann, birdenbire, «Bill...» dedi. «Şuraya bak.»

Bill Rogers, karısının gösterdiği tarafa bir göz attı. Duvarın dibinde, pencerenin yakınında acaip bir bitki çıkmıştı. Bir nevi sarmaşıktı bu. Fakat adamın o zamana kadar gördüklerine hiç benzemiyordu. Tatile gittikleri zaman da bahçelerinde böyle bir şey yoktu.

— «Biz deniz kıyısında eğlenirken, bu da burada büyümüş,» diye başını salladı.

— «Bizim çiçekleri öldürmeden bunu söküp atmalı.»

Bill, güldü. «Daha eve bile girmedik. Hemen bana iş çıkarmağa başladın.»

Ann, uzanıp onu yanağından öptü. Bill'in çok hoşuna gitti bu. Kapı açılır açılmaz, önden Mary'le köpek Rusty içeri daldılar. Bill daha anahtarı kilitten çıkarmadan, Mary ikinci katın merdivenini tırmanmıştı bile. Kız, belki önünde sarmaşık çıkmıştır, diye bebek evine bakmağa gidiyordu. Rusty ise mutfağa koşarak, su kabını büyük bir gürültüyle yerde yuvarlamağa başladı.

Bill, yüksek sesle, «İnsanın evine dönmesi çok hoş oluyor,» dedi. Bu alelâde bir sözdü amâ doğruydu. Ann'in de ayni şeyi düşündüğünü biliyordu.

Bavulları boşaltarak, buruşuk bir sürü çamaşırı sepete attılar. Ann, elbiselerini dikkatle dolaba astı. Bill, pantolonlarından birinde çift çizgi meydana gelmiş olduğunu farketti. Beş dakikada bir işlerini bırakıp, Mary'le Rusty'i susturmağa çalışıyorlardı. Zira hem kız, hem de köpek durmadan eski hazinelerini keşfediyor ve olanca sesleriyle bağırıyorlardı. Otelden ayrılmadan gösterdikleri bütün itinaya rağmen, bazı şeylerin içine dolmuş olan kumlar yerlere saçıldı. Hizmetçileri Mrs. Jenkins belki unutur diye aldıkları ekmeğin üzerine kolonya dökülmüştü. Neyse ki kadın ekmek getirmeyi unutmamıştı.

Bill, ancak ertesi günü o sarmaşığı hatırladı. Hem de garaja, arabanın bagajından bir şey almağa giderken. Bitkiye yaklaşıp baktı. Bunun filizleri bir gün evvelkinden çok büyükmüş gibi geldi ona. Dün sarmaşığın pencereye kadar erivemediğinden emindi.

Garaja giderek, çapayı aldı.

Acaip bir şeydi sarmaşık. Elini dokunduğu zaman parmakları pırıltılı yaprakların üzerinden kayıveriyordu. Bu bitkide, âdeta yılana benzer bir hal vardı. Esas gövde, hiç bir desteğe lüzum olmadan, evin duvarının önünde yükseliyordu. Zarif bir şekilde kıvrılmıştı bu. Yanlardan da bir sürü dal çıkmıştı. Bunlar pencereye doğru uzanmaktaydılar. On beş gün evvel ortada olmayan sarmaşık, çabucak büyümüştü.

Bill, bitkiyi çabucak tetkik etti. Bunu kökünden sökmek pek güç olmayacaktı. Dibe bir darbe indirdiği takdirde, esas gövdeyi kesecek, ondan sonra da kökü sökecekti. Başka sarmaşıklar çıktığı takdirde de onları bu kadar büyümeden koparacaktı.

Çapayı kaldırarak, gövdeye vurdu.

Madenî uç, sarmaşığa çarparken, korkunç, tiz bir çığlık etrafta acaip yankılar yaptı. Bill, geriledi. Ağzı hayretinden bir karış açık kalmıştı.

(Devamı 38. sayfada)

81
Pedralba'nın yol sorduğu yerli, Said'den başkası değildi. Kızgın Şövalye fazla incelemeden atını mahmuzladı, tozu dumana katıp uzaklaştılar...
AFERİN SAİD. ÖYLE İNANDIRICI BİR HALİN VARDI Kİ ŞAŞTIM DOĞRUSU..!
ŞİMDİ HEMEN MUSUL'A ULAŞIP SELAHADDİN-İ EYYUBİ'NİN YERİNİ ÖĞRENELİM. İŞİMİZ ÇOK ZOR..!
Pedralba ve adamları uzaklaşıp gidince Karaoğlan'la Emircan, gizlendikleri yerden ortaya çıktılar...

Yeniden yola koyuldular... Şimdi bir an önce büyük Türk Sultanına ulaşmaktan başka...
82
bir düşünceleri yoktu... Neden sonra uzaktan Musul'un yüksek taş du- varları göründü...

Sıcaktan yarı yarıya çekilmiş Musul çayına atlarını sürdüler. Musul Emirine takılmadan Selahaddin-i Eyyubî ile yüz yüze görüşmeleri gerekti...
83
HEEY! ABBAS, GELENLERE BAK. TAM ÜÇ TANE! BİZE SÖYLEDİKLERİ GİBİ...
EĞER KOLLARINDA ESİR DÖVMESİ VARSA BUNLARI FIRSAT VERMEDEN ZİNDANA ATMALIYIZ. BANA BİR KAÇ ÇERİ TOPLA GEL...
NE OLUYOR? BU NÖBETÇİLER NİYE BÖYLE TELÂŞ İÇİNDELER?..
Kapıdan geçerken önlerine çıkan üç nöbetçi birden atlarının dizginlerine saldırıp bunları durdurdu.
HOŞ GELDİNİZ ASLANLARIM İNİN AŞAĞI!
BİZ DE SİZLERİ BEKLİYORDUK!..

Attan iner inmez, askerlerden biri Said'in kısa kollu gömleğini sıyırdı. Dağlanmış esir damgasını görünce pis pis sırıttı...
EVET! BUNLAR TAM BEKLE-DİĞİMİZ KİMSELER... BAKIN KOLUNDA DAMGA VAR BUNUN!..
N'OLUYOR KUMANDAN? ŞU İŞİ BİR DE BİZ ÖĞRENE-LİM!..
BİZE ÜÇ KA-ÇAK ESİRİN YÜCE SULTANIMI-ZI ÖLDÜRMEĞE GELECEĞİ BİLDİRİLDİ. CANLI VEYA CANSIZ YAKALANMALARI BUYRULDU!
YANLIŞ İŞ YAPI-YORSUNUZ! BENİ SULTANIN YANINA GÖTÜRÜN!..
SULTANI DÖRT GÜNDEN ÖNCE GÖREMEZSİNİZ. EMİR EL YAKUP'LA BİRLİKTE KIZARAN KAYA VADİSİNE SÜREK AVINA GİTTİ...
AVA MI GİTTİ!.. SULTANI AV BAHANESİYLE ÖLDÜRECEK-LER! ONU SEVİYORSANIZ BIRAKIN BİZİ GİDİP HABER VERELİM! VAKİT GEÇMEDEN BIRAKIN BİZİ!..
SULTANIMIZIN CANINA ULU TANRIDAN BAŞKA KİMSE DOKUNAMAZ. SİZ BU MASALLARI BAŞKASINA ANLATIRSINIZ!..
HELE YANINDA ŞÖVALYE PEDRAL-BA VARKEN... HAYDİ, ATALIM ŞUN-LARI İÇERİ. AV DÖNÜŞÜ, EMİR CEZALARINI VERİR!..

Karaoğlan'ın bütün yalvarmaları boşa gitti. Onları zindana attılar. Zindan kaçılır gibi değildi. Başlarına da bir nöbetçi dikmişlerdi...
85
YETİŞEMEDİK KARAOĞLAN. GÖZ GÖRE GÖRE SULTAN ÖLDÜRÜLECEK !..
SELAHATTİN-İ EYYUBİ'NİN HEMEN VADİYE GELECEĞİNİ DÜŞÜNEMEDİK. ÇOK YAZIK OLACAK !..
Gece ağır ağır şehrin üstüne çöktü. Uzaktan gelen ezan sesi, havaya yayılan yağ ve yanık tahta kokusu, akşamı haber veriyordu. Zindanda üç nöbet değişilmişti...
BABA, YÜRÜYÜŞÜNE VE YAŞINA BAKILIRSA SEN SELAHADDİN-İ EYYUBİ'NİN ORDUSUNDA BULUNMUŞ BİR KAHRAMANA BENZİYORSUN. ÖYLE Mİ DERSİN ?..
Gece yarısı nöbete gelen ak sakallı nöbetçi iyi bir insandı. Karaoğlan son bir ümitle onu kandırmağa çalışıyordu...

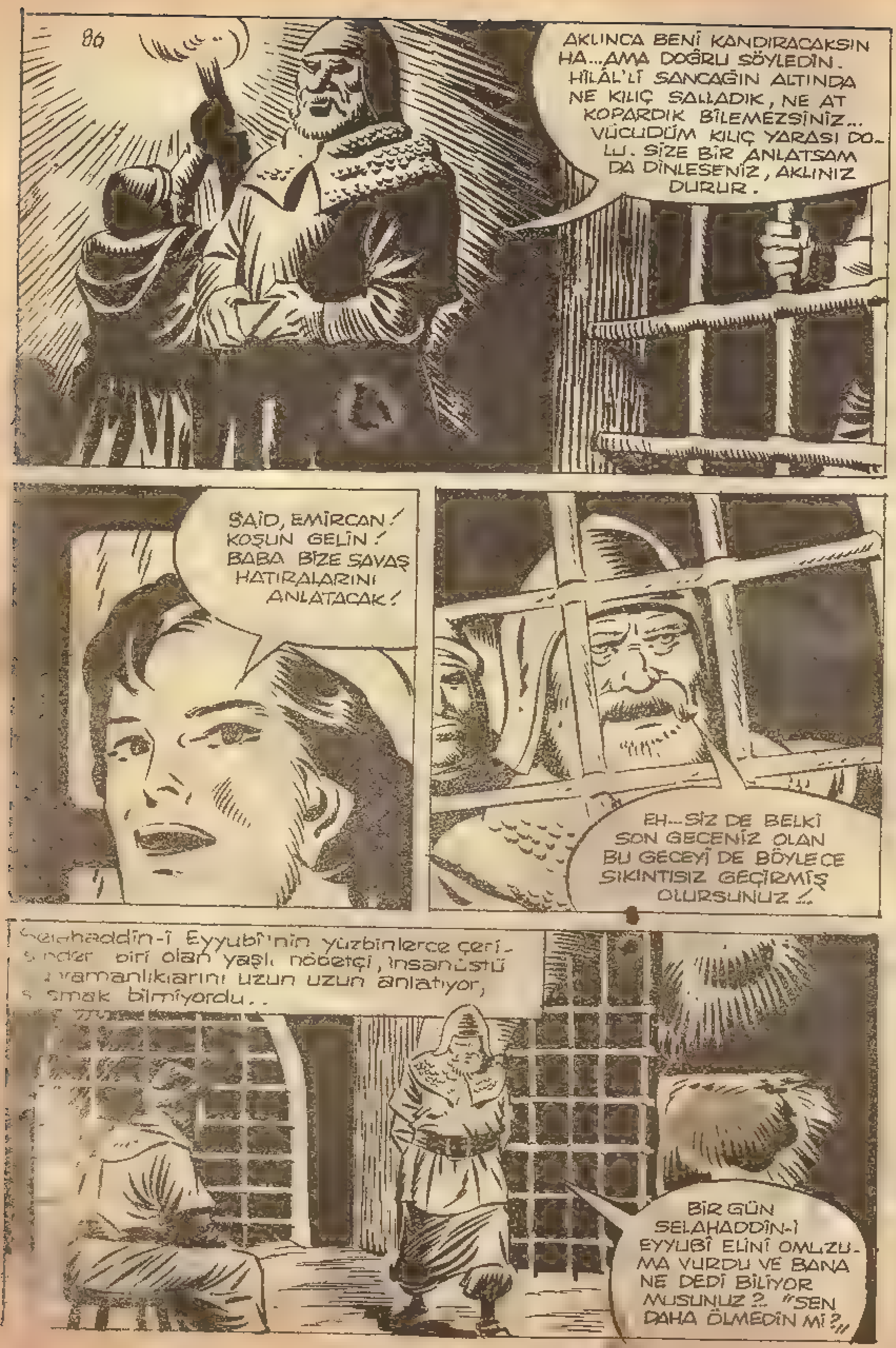
AKLINCA BENİ KANDIRACAKSIN HA...AMA DOĞRU SÖYLEDİN. HİLÂL'Lİ SANCAĞIN ALTINDA NE KILIÇ SALLADIK, NE AT KOPARDIK BİLEMEZSİNİZ... VÜCUDÜM KILIÇ YARASI DOLU. SİZE BİR ANLATSAM DA DİNLESENİZ, AKLINIZ DURUR.
SAİD, EMİRCAN! KOŞUN GELİN! BABA BİZE SAVAŞ HATIRALARINI ANLATACAK!
EH...SİZ DE BELKİ SON GECENİZ OLAN BU GECEYİ DE BÖYLECE SIKINTISIZ GEÇİRMİŞ OLURSUNUZ!..
Selahaddin-i Eyyubi'nin yüzbinlerce çerisinden biri olan yaşlı nöbetçi, insanüstü kahramanlıklarını uzun uzun anlatıyor, susmak bilmiyordu..
BİR GÜN SELAHADDİN-İ EYYUBİ ELİNİ OMUZUMA VURDU VE BANA NE DEDİ BİLİYOR MUSUNUZ?.. "SEN DAHA ÖLMEDİN Mİ?"

ANLAŞILAN, MERTLİK HİKÂYELERİNİ SEVİYORSUN. BAK BEN DE SANA OLMUŞ BİR OLAYI ANLATAYIM. SEVECEK MİSİN BAKALIM...
Karaoğlan, yaşlı nöbetçiyi zayıf yerinden yakalamıştı. Başlarından geçeni isim vermeden anlatmağa başladı...
HALKIN SEVGİLİSİ OLAN HAKAN BİR TUZAĞA DÜŞMEK ÜZEREYKEN ONU KURTARACAK OLAN GENÇLER, BİR HRİSTİYANIN SÖZÜ İLE ZİNDANDA TUTULUYORLARDI...
ALLAH CANINI ALSIN O GAVURLARIN! BEN OLSAM HER ŞEYİ GÖZE ALIR, GENÇLERİ SALIVERİRDİM...
O HALDE NE BEKLİYORSUN BABA?.. ANLATTIĞIM OLAYIN KAHRAMANLARI BİZLERİZ!..
NE?.. NE DEDİN? YANİ O USTACA KIRBAÇ SALLIYAN GENÇ, İÇİNİZDEN BİRİ Mİ?.. OLAMAZ!..
O GENÇ BENİM İŞTE BABA! İP ÖRGÜLÜ KIRBACIM DA BU! ŞİMDİ SANA BİR İKİ OYUN GÖSTERİRSEM İNANIR MISIN?..

Ve zindanın loş koridorlarında üstüste şaklıyan kırbaç, hünerini göstermeğe başladı...
88
ŞİMDİ, ANLATTIĞIM HİKÂYEDEKİ GENÇLER OLDUĞUMUZA İNANDIN MI BABA !..
ALLAH CEZASINI VERSİN ! AÇ KASIM ŞU KAPILARI... N'OLURSA OLSUN ! AÇ !..
TASA ETME BABALIK. SULTANI KURTARABİLİRSEK ONA, BUNU ESKİ BİR SİLAH ARKADAŞINA BORÇLU OLDUĞUNU ANLATACAĞIZ.
İÇİNİZDEN BİRİ BURADA KALMALI. EĞER DÖNMEZSENİZ BİLİN Kİ YARIN AKŞAM ARKADAŞINIZ SAĞ DEĞİLDİR !
Said'i zindanda rehin bırakıp iki atla kaleden dışarı çıktılar. Kızaran Kaya Vadisine doğru deli gibi at sürmeğe başladılar...

89
İŞTE, KARAOĞLAN! EYYUBİ'NİN KAMPI!
AMAN ÇOK DİKKATLİ OLALIM, EMİRCAN..! EMİR EL YAKUP HER ŞEYİ DÜŞÜNMÜŞ_TÜR.
Atların iyice şişip yorulduğu sırada vadinin düzlüğüne kurulmuş ordugâha ulaştılar. Kamp, yer yer tutuşturulmuş çıralarla aydınlatılmıştı...
SELAHADDİN-İ EYYUBİ YE KİMSENİN SOKULMAMASI İÇİN TEDBİRLER DE ALINMIŞTIR...
O HALDE ONA TEHLİKEYİ NASIL HABER VERECEĞİZ?
SEN BURADA KALACAKSIN. BEN ÇADIRINA GİZLİCE GİRMEĞE ÇALIŞACAĞIM. YA BİR OKLA ÖLÜR GİDERİM YA DA BU İŞİ BAŞARIRIM. BANA BİR ŞEY OLURSA İŞİ SEN TAMAMLARSIN!
HAYDİ, TANRIYA EMANET OL, EMİRCAN.
Karaoğlan, kırbacını bir ağaca dolayıp dik bayırdan aşağı sallandı...
BÖYLE BİR İHTİMAL AKILLARINA GELMEMİŞ OLACAK Kİ BURAYA NÖBETÇİ FİLAN KOYMAMIŞLAR. ALLAH RAZI OLSUN.

Karaoğlan, binbir dikkat ve ihtiyatla nöbetçilere görünmeden kampın içerlerine sızmağı başardı...
YAŞASIN! BUNU DA GEÇ-TİK! ARTIK İŞ ORTADAKİ BÜYÜK ÇADIRA GİRMEKTE!..
SELAHADDİN-İ EYYUBİ'NİN ÇADIRI, ŞU EN BÜYÜK OLANI. AMA KAPISINDA BİR NÖBETÇİ VAR. ONA NASIL DERT ANLATMALI?..
Selahaddin-i Eyyubi'nin çadırını gözet-liyen başka uykusuz gözler de vardı...
YA EMİR! SULTANIN ÇADIRINA BİR YABANCI YAKLA-ŞIYOR! BAKIN ŞUNA!..
BU BENİM KAÇAK ESİRLER-DEN EN AZILI OLANI. ONU MUTLAKA DURDURMALI. HER ŞEYİ SUYA DÜŞÜ-RECEK!.. ÇABUK!..

Karaoğlan, binbir dikkat ve ihtiyatla nöbetçilere görünmeden kampın içerlerine sızmağı başardı..
YAŞASIN! BUNU DA GEÇTİK! ARTIK İŞ ORTADAKİ BÜYÜK ÇADIRA GİRMEKTE!
SELAHADDİN-İ EYYUBİ'NİN ÇADIRI, ŞU ... OLAN. AMA KAPISINDA BİR NÖBETÇİ VAR. ONA NASIL DERT ANLATMALI?
Selahaddin-i Eyyubi'nin çadırını gözetleyen başka uykusuz gözler de vardı
YA EMİR! SULTANIN ÇADIRINA BİR YABANCI YAKLAŞIYOR! BAKIN ŞUNA!
BU BENİM KAÇAK ESİRLERDEN EN AZILI OLANI. ONU MUTLAKA DURDURMALI. HER ŞEYİ SUYA DÜŞÜRECEK! ÇABUK!
Karaoğlan, Sultanın ak ipekliden büyük çadırına iyice yaklaşmıştı. Birden, yanındaki çadıra bir gölgenin düştüğünü gördü.

Karaoğlan, Sultanın ak ipekliden büyük çadırına iyice yaklaşmıştı. Birden, yanındaki çadıra bir gölgenin düştüğünü gördü...

AAH!
92
Karaoğlan, son anda kendisini yana attı. Bir çadırdan içeri giren kargı, uyuyan bir garibin kanına girmişti...
O GEL BURAYA KALLEŞ KÖPEK!. ARKADAN ADAM VURMANIN BİR SEBEBİ OLMALI!..
Karaoğlan, koştu. Kaçmağa çalışan Arabı, bacaklarına atlıyarak yakaladı...
NE VAR, NE OLUYOR?.. BASKIN MI YOKSA!..
İLERDE, SULTANIN ÇADIRI ÖNÜNDE BİR KAVGA VAR!..

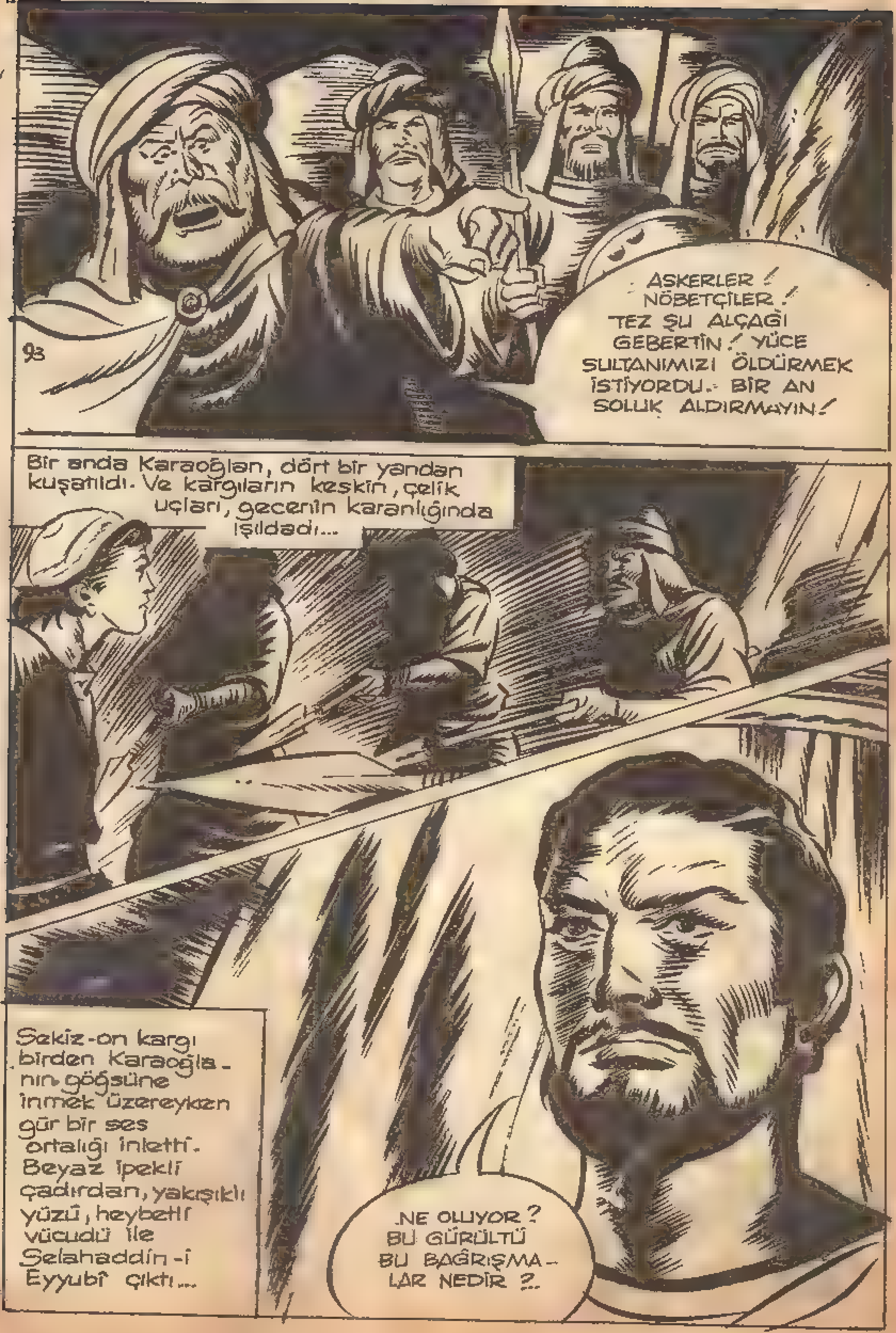

93
ASKERLER! NÖBETÇİLER! TEZ ŞU ALÇAĞI GEBERTİN! YÜCE SULTANIMIZI ÖLDÜRMEK İSTİYORDU.- BİR AN SOLUK ALDIRMAYIN!
Bir anda Karaoğlan, dört bir yandan kuşatıldı. Ve kargıların keskin, çelik uçları, gecenin karanlığında ışıldadı...
Sekiz-on kargı birden Karaoğla-nın göğsüne inmek üzereyken gür bir ses ortalığı inletti. Beyaz ipekli çadırdan, yakışıklı yüzü, heybetli vücudü ile Selahaddin-i Eyyubî çıktı...
NE OLUYOR? BU GÜRÜLTÜ BU BAĞIRŞMA-LAR NEDİR?..

BU MEL'UN KÖPEK ÇADIRINIZA GİRMEĞE ÇALIŞIYORDU. BU UĞURDA BİR SUÇSUZUN DA ÖLÜMÜNE SEBEP OLDU!
HAYIR SULTANIM! EMİR EL YAKUB BİR HAİNDİR. SİZİ ÖLDÜRMEK İÇİN HAZIRLADIĞI TUZAĞI ÖĞRENDİM DİYE...
KONUŞTURMAYIN ŞU DENSİZİ... ÖLDÜRÜN!
HAYIR!
BENİM HUZURUMDA BİRİNİN ÖLDÜRÜLMESİNE NASIL BUYRUK VERİRSİN, YA EMİR?.. BIRAKIN BU GENÇ YABANCIYLA BAŞBAŞA KONUŞACAĞIM!
BİZİM KONUŞMA BİTİNCİYE KADAR ÇADIRINDA KALMANI İSTERİM, EMİR EL YAKUB!
Otağa girdiler... Karaoğlan bütün olayları bir bir anlattı. Selahaddin-i Eyyubi duyduklarına inanamıyordu. Sonunda kararını verdi...
DEMEK ÖYLE HA! HEMEN HAZIRLIK YAPIP VADİYE GİDELİM. EMİR EL YAKUB'UN TUZAĞINA DÜŞMÜŞ GİBİ GÖRÜNECEĞİZ. SEN DE YANIMDAN AYRILMIYACAKSIN...

Tam yol hazırlığı sırasında Emircan da Sultanın huzuruna geldi. Selahaddin-i Eyyubî, iki genci iki yanına alıp, Emir el Yakub ve bir bölük savaşçı ile Kızaran Kaya vadisine yola çıktı...
95
Pedralba'nın gözcüleri, gelen küçük avcı birliğini görmüşlerdi..
ŞÖVALYEYE HABER UÇURUN! SELAHADDİN-İ EYYUBÎ GELİYOR!..
Biraz sonra.
ÇÖLLERİN ASLANI, APTAL BİR KOYUN GİBİ TUZAĞIMA DOĞRU İLERLİYOR... AFERİN EMİR EL YAKUBA... O, ARABİSTANIN BEN DE DÜNYANIN
KİMİ OLDUM SAYILIR.. HÜCUMA HAZIR OLUN!..
SÖYLENEN YERE GELDİK, KOLBAŞI. EĞER BİR HÜCUMA UĞRARSAK ÖNCE EMİR EL YAKUBU ÖLDÜRECEKSİN! ONUN YANINDAN AYRILMA!..
ANLADIM EFENDİMİZ.

TEK CANLI MÜSLÜMAN KALMIYACAK..! HÜCUUUUM..!
Pedralba'nın bir küçük orduyu andıran birliği dört koldan vadiye saldırdı...
Musul Emiri sağına soluna bakındı. Solundaki sancaktardan başka kimse yoktu...
KAÇMANIN TAM SIRASI..!
AAH!
Fakat gözucuyla onu seyreden sancaktar, tetikte bekliyordu. Sancağın sivri ucu hırslı ihtiyarın sırtına gömüldü.
Selahaddin-i Eyyubi hemen eğri kılıcını çekti... Gür sesiyle bağırdı...

97
Büyük Türk Kumandanı, Karaoğlan'la yanyana döğüşüyordu. İki yiğide sokulanlar kanlar içinde yere yıkılıyorlardı...
Bir ara uzun kılıcıyle kanlı daireler çizerek yol açıp ilerliyen bir İspanyol, Eyyubî'nin arkasına kadar sokulmuştu...
Fakat son anda yetişen Karaoğlan...
GEL BURAYA AHBAP! ORTALIĞI BOŞ BULDUN GALİBA!
Karaoğlan'ın kılıcı, Göktürklerin deyimiyle adamın gövdesine boz girdi, kızıl çıktı...
Karaoğlan, yanından geçen sahipsiz bir ata atlayıverdi...
PEDRALBA VE ADAMLARI, SULTANI KUŞATMIŞ. YARDIMA KOŞMALIYIM!

Karaoğlan, yıldırım gibi geldi, yetişti. Eyyubi'yi çeviren Hristiyan çemberini dağıttı. Pedralba'yı Türk Hakanı ile teketek vuruşmak zorunda bıraktı...
Bu arada Emircan da İspanyolların ortasına dalıp dalıp çıkıyordu...
HAYDİ SEN DE EŞEKLER CENNETİNE!
Şövalye Pedralba ve adamları, analarından doğduklarına pişman olmuşlardı. Ama artık dönüş yoktu. Karaoğlan ve arkadaşlarının kılıçları havaya kan, et ve çelik parçaları saçıyordu...

Korkunç kavga öğleye kadar aralıksız devam etti... Güneş tam tepeye geldiği zaman yerde yatan şövalye Pedralba'nın kamaşan gözlerine büyük bir gölge düştü... Sultanlar sultanı Selahaddin-i Eyyubî kanlı kılıcı elinde, hayret ve nefret dolu bakışlarıyla İspanyol Şövalyesini bir kez daha eziyordu...
BÜTÜN HAÇLILAR ÂLEMİ SENİN GİBİ BİR ASKERE SAHİBOLDUKLARINDAN DOLAYI TARİH BOYUNCA UTANÇ DUYMALIDIR PEDRALBA..!
99
Karaoğlan'ın ilk işi Emircan'ı aramak oldu. Sapasağlam karşısında görünce çok sevindi...
VER ELİNİ EMİRCAN SELÂHADDİN-İ EYYUBİ SAVAŞI KAZANDI
YAŞASIN, TÜRKLERİN VE İSLÂMİYETİN EN BÜYÜK ASKERİ..!
ARANIZA KATILABİLİR MİYİM YİĞİTLERİM..!
HAYATIMI VE BUGÜNKÜ ZAFERİ BÜTÜNÜYLE SİZLERE BORÇLUYUM. ÖMÜR BOYUNCA BENİM EN GÜVENDİĞİM DOSTLARIM OLARAK KALACAKSINIZ. BEN BUNUNLA ÖĞÜNECEĞİM...

Zorlu uğraşın soluk kesici heyecanını Selahaddin-î Eyyubî'nin sarayında dinlenerek, eğlenerek dindirmeğe çalışan iki arkadaş..
...kendilerine inanıp zindandan salıveren yaşlı savaşçıyı da unutmamışlardı. Saraya alınıp bol aylıkla emekli yapılan baba yoksulluk içinde geçen bütün ömrünün acısını çıkarmağa çalışıyordu..
BİTTİ

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

Bekir Kama — Ankara

«Ben Karaoğlan okuyucusuyum, ona öyle alışmış durumdayım ki cezaevinde onu her elime alışta günlerimin nasıl geçtiğini, inanın ki ben daha bilmiyorum. Karaoğlan'ı ilk çıktığı tarihten 1965 in 7 nci ayına kadar devam edebildim. Ondan sonra cezaevine düştüm. Sizlerden isteğim, yedinci aydan bu yana çıkan dergileri ödemeli olarak göndermenizdir.»

Adresim :
Merkez Cezaevi, koğuş (5) — Ankara

Cezaevinde bulunmanıza üzüldük. İnşallah tez zamanda mahkûmiyetinizi tamamlayıp çıkarsınız. Arzunuzu yerine getirmeyi çok isterdik. Fakat ödemeli işlem yapmıyoruz. 1965 in Temmuzundan bugüne kadar 35 sayı Karoğlan neşredildi. Tanesi 100 kuruştan 35 lira tutar. Bu parayı posta havalesi ile yollarsanız adresinize göndeririz.

Mustafa Varlı — Ankara

«Bir kaç yıldır kahramanlık romanı yazıyorum. Yalnız romanımın resimli olmasını istiyorum. Fakat resim çizme gücüm yok. Bu romanımı resimli roman haline getirmeye ancak sizin gücünüz yeter.

Eğer romanımı «Karaoğlan» yayınlarınızın içine alırsanız çok memnun olacağım.»

Karaoğlan'ı çizmeye zor yetişiyoruz. Ayrıca sizin romanı resimlemeye vaktimiz nasıl olur? Mektubunuzda bir hayli gramer hatası var. Mektubunuzu yayınlarken hatalarınızın çoğunu düzeltmek zorunda kaldık. Başarılı bir romancı olmak için Türkçeye tam mânasiyle hâkim olmak lâzımgelir. Işin o yanını ikmâl etmeyin. Ve romanınızı önce Ankara'daki gazetelerde yayınlatmağa çalışın. Başarılar dileriz.

Bekir Baydar — Mustafa Kemal Paşa

«Çevirdiğiniz Karaoğlan film'nin büyük ilgi görmesi bana şöyle bir fikir verdi. Meşhur kamyon faresi Şehabettin Fırat buradadır. Şımdiye kadar cezaevlerinden 105 defa kaçan, hayatı bir çok maceralarla dolu olan Şehabettin Fırat'a acaba bir film çevirmeyi düşünür müsünüz? Bu filmde tahmin ederim ki başrolü kendisi oynar. Hayatı tamamen korkunç maceralarla doludur. Bu husustaki görüşlerinizi açıklayan cevabınızı beklerim.

Şimdilik Karaoğlan'dan başka bir film çevirmeyi düşünmüyoruz. İlginize teşekkürler.

Deniz Erel — Kızıltoprak

«Karaoğlan'ı çok beğendiğimi peşinen söylemeliyim. Karaoğlan'ın maceraları, Red Kit, mizah, sinema sayfasını ve hattâ tefrika halinde yayınlanan romanları bile hoşuma gidiyor. Burada, çevirdiğiniz Altaydan Gelen Yiğit filmine değineceğim. Filmde Ülger'in obadan nasıl kaçırıldığı verilirken Karaoğlan ve Comoka'nın hayalet kılığına girerek çerileri korkuttuğu gösterilse, filmin seyri daha başka olmaz mıydı? Bu güzel sahnelerin neden filmde gösterilmediğini öğrenmek istiyorum.»

Teknik imkânsızlıklar yüzünden kitaptaki gibi çeviremedik o sahneyi! Kusura bakmayın.

Cem Topuzoğlu — İstanbul

«Ben 11 yaşında bir okul öğrencisiyim. Karaoğlan'ın filmi çekilmeden evvel (Karaoğlan aranıyor) yazılı siyah-beyaz bir afişi duvarlarda görüyordum. Sizden ricam; bu afişlerden bir âdet bana göndermenizdir.

İstediğiniz afiş hiç kalmadığı için maalesef arzunuzu yerine getiremiyoruz.

★

Hepinize sevgi ve selâmlar.

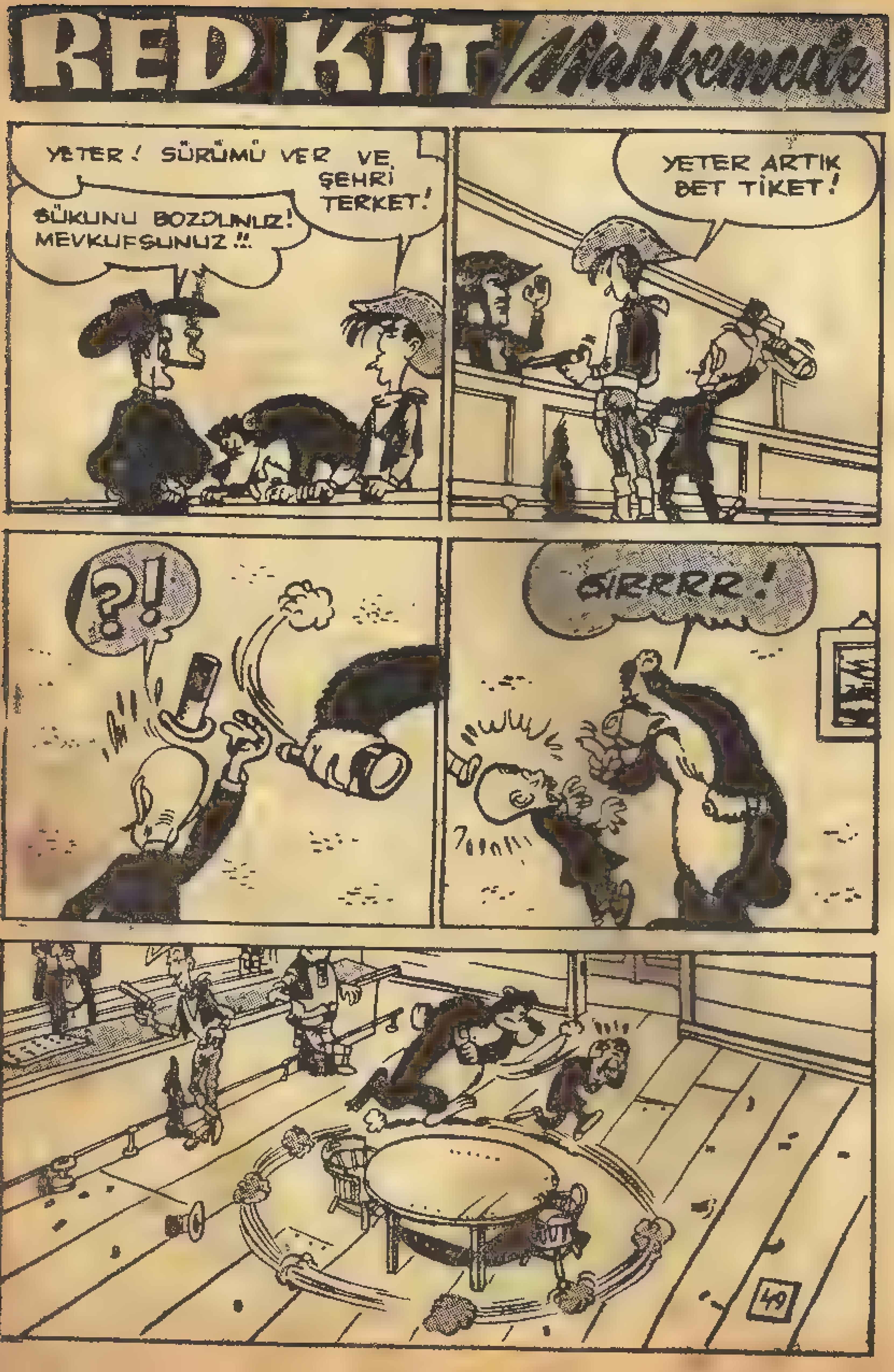
RED KİT / Mahkemede
YETER! SÜRÜMÜ VER VE ŞEHRİ TERKET!
SÜKUNU BOZDUNUZ! MEVKUFSUNUZ!!
YETER ARTIK BET TİKET!
?!
GIRRRR!
49

PEKİ, KUVETLISINIZ! AYIYA SÖYLEYİN DE DURSUN!!
ONU AL; DIŞARDA OYNA CO!
AYI EVCİLİK OYNUYOR...
BİR AYININ OYUNCAĞI OLACAĞIMI DÜŞÜNMEMİŞTİM!
AYI İÇİN ON DOLAR BAHSE GİRERİM!
KABUL!
50

SİZ KAZANDINIZ İSTEDİĞİNİZİ YAPIN!..
ÖLÜM
BİRA
BUNU KUTLAMAK İÇİN BİRER BİRA İÇİN!
BU KADAR Kİ-BARLIK HOŞUMA GİTMİYOR!
BENİM KORKUM YOK!
BİRA
ÖLÜM
UĞURLAR OLSUN!
51

İYİ Kİ ŞU MAHZENİ YAPTIRMIŞIZ !..
ORDAN ANCAK ASILMAK ÜZERE ÇIKACAKSINIZ !..
HAKİM SEN DEĞİLSİN! BENİM, BENİM !!
HEY, ÖLÜGÖMEN !.. ÇAKALLARI YAKALADIM !!
GÜZEL AMA...
... PEŞİMİ BIRAKMIYOR !!
MAHZENDE...
KİBRİTİN VAR MI HÂKİM?
MUM BİLE VAR AMA BULMAK İÇİN IŞIK LÂZIM!
MUM TAŞIMAK İYİ BİR FİKİR
YAA... BAZEN KARNIM ACIKIR DA...
52

DEVAMI VAR...

5 YOLCU

(6 ncı sayfadan devam)

O korkunç ses kesildi. Adam, başını kaldırarak havaya baktı. Yukarıdan hızla bir jetin geçtiğini sanıyordu. Fakat görünürde hiç bir şey yoktu. Zaten ses de yakından gelmişti. Jetin gürültüsünden daha da tizdi bu.

Bill, çapayı tekrar kaldırdı. Adalelerini gererek, bunu sarmaşığın en kalın yerine indirdi.

O acı çığlık tekrar duyuldu. Hiç şüphe yoktu artık. O ıstırap dolu, tiz ses sarmaşıktan gelmişti.

Bill, ihtiyatlı bir tavırla eğilerek, sarmaşığın dibine baktı. Çapa burada bir iz bile bırakmamıştı.

— «Bill, ne var?»

Ann, yanında duruyordu. Genç kadın, evden fırlamıştı. Endişeyle ona bakıyordu.

— «Ne olduğunu ben de bilmiyorum...»

— «Haykırdığını sandım...»

Bill, derin bir nefes aldı. «Haykıran ben değilim. Bu sarmaşık... Tabiî bu şeye sarmaşık denilebilirse. Çapayı indirdiğim zaman âdeta ıstırapla bağırdı. Üstelik çapa üzerinde en ufak bir iz de bırakmadı.» Bir an düşündü. «Bana bahçe makasını getirir misin, Ann?»

Genç kadın, istenileni yaptı. Bill, makası alarak, sarmaşığa sokuldu. Bahçe makasını yukarı kaldırdı. O kısımda gövde daha inceydi. Bu belki sertti ama muhakkak ki makas bitkiyi kolaylıkla kesecekti.

Bill, makası açarak sarmaşığı kesmeğe çalıştı. Fakat makas elinde dönmeğe başladı. Adam, makası kapamağa çalıştı ama nafile. Birdenbire bu, bitkinin üzerinden kaydı. Sanki canlanmış gibiydi. Ellerinin altında oynuyordu. Bill, makası bıraktı. Hafif bir şıngırtıyla yere düştü bu. Fakat düşerken, dönerek, adamın bacağına saplandı. Bill'in pantolonu yırtıldı. Yırtıktan kan sızmağa başladı.

— «Hayatım. Dikkatli ol.»

Ann, bacağındaki yarayı sarmak için eğildi. Bill, genç kadının başının üzerinden acaip sarmaşığa baktı. Bitkinin, elindeki makası ittiğine yemin edebilirdi. Bunun imkânsız olduğunu biliyordu ama yanılmadığından da emindi.

Ertesi sabah işinin başına dönmek zorunda kalacaktı. Her zamanki gibi sabahları arabasına binerek on kilometre ötedeki Maarif Müdürlüğüne gidecekti. Karısıyla kızını da burada bırakacaktı.

(Devamı Gelecek Sayıda)

KARAOĞLAN CİLTLERİ İSTEYEN OKUYUCULARIMIZA

Bizden Karaoğlan ciltleri isteyen okuyucularımızın, istedikleri ciltlerin adlarını bildirirken bedellerini de mutlaka damga pulu veya posta havalesi olarak göndermelerini rica ederiz. Elimizde olan Karaoğlan ciltlerinin adları aşağıya yazılmıştır. İsimleri olmayan ciltler tükendiği için bizden istenmemesini rica eder, ödemeli işlem yapmadığımızı bir daha sevgili okuyucularımıza hatırlatırız.

- Kanlı Saltanat
- Bizanslı Güzel Vasilisya
- Asya'yı Titreten Korku
- Samara (Şehin Kızı)
- Ötüken'in Üç Atlısı - Tek Gözlü Albız -
- Sarı Bayrak
- Yavru Düşman
- Çöl Şeytanı
- Ölüm Yoldaşı
- Bizanslı Zorba
- Şeytanın Çakalları
- Çayır Korsanları
- Dokuz Tuğlu Kahraman
- Uzun Saçlı Kahraman
- Gökçe'nin Baykuşu
- Cengiz Han'ın Habercisi

(Her cildin fiatı 5 liradır)

Dizgi ve Baskı : TÜRKİYE BASIMEVİ